

T.C. Resmî Gazete

Başbakanlık Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğüne Yayımlanır

Kuruluş : 7 Ekim 1920

13 Ocak 2007
CUMARTESİ

Sayı : 26402

KANUN

FİKİR VE SANAT ESERLERİ KANUNU, SEYAHAT ACENTALARI VE SEYAHAT ACENTALARI BİRLİĞİ KANUNU İLE TURİZMİ TEŞVİK KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5571

Kabul Tarihi : 28/12/2006

MADDE 1 – 4/7/1934 tarihli ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun 8 inci maddesine aşağıdaki bent eklenmiştir.

“F) Her türlü denize elverişli araçlarla günübirlik tur düzenleyen veya her türlü mal ve hizmet satanlardan, müşteriye faaliyetlerini duyururken veya müşteri kabul ederken çevreyi veya müşteriye rahatsız edecek yöntemler kullananlar,”

MADDE 2 – 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 44 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "amacıyla," ibaresinden sonra gelmek üzere "sadece süreli yayınlar basan yerler dışında," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 3 – 5846 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“İkramiye

EK MADDE 12 – Bu Kanunun 81 inci maddesine aykırı olarak çoğaltılan nüsha ve yayınların yakalanması halinde, bu Kanun hükümleri ve ilgili diğer mevzuat hükümleri çerçevesinde suça konu olan materyalleri yakalama işlemine fiilen katılan, önleme, izleme ve soruşturma görevli olan denetim komisyonu başkan ve üyelerinden kamu görevlisi olanlara ikramiye ödenir.

Bir denetim faaliyeti çerçevesinde yapılan el koymalar neticesinde denetim komisyonu başkan ve üyelerine verilebilecek ikramiyenin toplam tutarı, ellibin gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçemez. İkramiye tutarı ilgililere eşit olarak paylaşılır. Bir kişiye ödenecek ikramiyenin yıllık toplam tutarı kırkbin gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçemez.

Ödenecek ikramiyenin yüzde ellisi, nüsha ve yayınlar sahipsiz yakalanmışsa mahkemesince verilecek olan müsadere kararını, sahipli yakalanmış ise kamu davası açılmasını, kalan yüzde ellisi ise müsadere veya mahkûmiyete ilişkin hükümün kesinleşmesini takip eden bir ay içinde Bakanlık bütçesinin ilgili tertibinden ödenir.

Bu Kanunun 81 inci maddesinin yedinci fıkrası ile satış yapılması yasaklanmış olan yerlerde satılan yasal nüshalara el konulması halinde ikramiye ödenmez.

Bu maddeye göre ödenecek ikramiyelerden herhangi bir vergi ve kesinti yapılmaz.

Denetim komisyonlarının oluşumu ve çalışma esasları ile ödenecek ikramiyenin hesabında el konulan materyalin niteliği ve miktarı dikkate alınarak belirlenecek göstergeler ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usûl ve esaslar İçişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelik ile düzenlenir.”

MADDE 4 – 14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanununun I inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1 – Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Bakanlık: Kültür ve Turizm Bakanlığını,

b) Birlik: Seyahat Acentaları Birliğini,

c) İşletme belgesi: Bakanlıkça verilen seyahat acentası belgesini,

ç) Paket tur: 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunda tanımlanan paket turu,

d) Tur: Türkiye'nin tarihi, doğal, kültürel, turistik değerlerinden en az birini tanıtmaya ve ulaştırmayı birlikte kapsayan, bu hizmetlerin dahil olduğu tek bir fiyatla satılan veya satış taahhüdü yapılan ve hizmeti yirmidört saatten kısa bir süreyi kapsayan ticarî faaliyeti,

e) Seyahat acentası: Kâr amacı ile turistlere turizm ile ilgili bilgiler vermeye, paket turları ve turları oluşturmaya, turizm amaçlı konaklama, ulaştırma, gezi, spor ve eğlence hizmetlerini görmeye yetkili olan, oluşturduğu ürünü kendi veya diğer seyahat acentaları vasıtası ile pazarlayabilen ticarî kuruluşu,

f) Rehber: Bakanlıkça verilen rehber belgesini haiz kişiyi, ifade eder.”

MADDE 5 – 1618 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4 – Türkiye’de seyahat acentalığı faaliyeti göstermek için Bakanlıktan işletme belgesi almak zorunludur.

İşletme belgesi almak isteyenlerin başvurularına ilişkin usûl ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

İşletme belgeleri bir işletmeye mahsus olmak üzere tüzel kişilere verilir. İşletme belgeleri devredilemez.

Yurt dışında ve/veya yurt içinde yolcu taşımacılığı yapan otobüs işletmelerinin hizmetleri nakliyecilik hizmeti niteliğinde olup, bu Kanun hükümlerine tâbi değildir.

Seyahat acentaları, işletme belgesi almak sureti ile seyahat acentalığı faaliyeti yapabilirler. 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümleri saklıdır.”

MADDE 6 – 1618 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Seyahat acentalarının yükümlülükleri

MADDE 10 – Seyahat acentaları aşağıdaki hususlara uymak zorundadır:

a) Turlarda veya sadece tek bir otelde konaklamayı ve konaklanacak otele ulaşımı içerenler hariç olmak üzere paket turlarda; paket tur veya tur başına kırkbeş kişiye kadar en az bir rehber bulundurmak; tek araç kapasitesi kırkbeş kişiyi aşan araçlarda bir rehber bulundurmak; turistlere, rehberler dışında herhangi bir kimse vasıtasıyla Türkiye’nin tarihi, doğası, kültürü ve turizmi ile ilgili rehberlik faaliyeti niteliğinde bilgi vermemek.

b) Müşteriyi aldatıcı, kamu güvenini sarsıcı ve ülke turizmini baltalayıcı davranışlarda bulunmamak.

c) Sunulan tüm hizmetlere ilişkin detaylı program ve bilgiler ile paket tur programının hangi sigorta şirketi tarafından sigortalandığını gösteren sözleşmenin bir nüshasını tüketiciye vermek.

ç) Diğer seyahat acentaları ile birlikte müteselsilen sorumlu olarak düzenleyecekleri faaliyetlere ve aracılık hizmetlerine ilişkin yükümlülüklerini yerine getirmek.

d) Şubeleri de dahil olmak üzere adres değişikliklerini değişiklik yapılmadan en az on gün önce Bakanlığa bildirmek.

e) Müşterileri ile biletlerini satacakları ulaştırma müesseselerine sunacakları hizmetler ve sigorta limiti kapsamındaki yükümlülükler hariç olmak üzere tüm seyahat acentalığı işlemlerinden doğacak yükümlülüklerini yerine getirmek, karşılığı olmak ve bu yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde Bakanlıkça paraya çevrilerek ilgililere ödeme yapılmak üzere seyahat acentasının grubuna göre asgari beşbin Yeni Türk Lirası azami otuzbin Yeni Türk Lirası arasında Bakanlıkça belirlenecek teminatı, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 34 üncü maddesinde belirtilen değerler üzerinden vermek ve teminatın eksilmesi halinde, otuz gün içerisinde tamamlamak.

f) Tur programındaki yerlerde yönetmelikte belirtilen kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları tarafından hazırlanan tanıtıcı materyallerin müşterilere sunulmasını, bu kuruluşların talebi halinde sağlamak.

Bakanlıkça gerekli görülen hallerde bu maddenin (e) bendinde belirtilen teminatın alt ve üst limitleri, geçmiş yıllar için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanabilir.

Seyahat acentaları ve şubelerine, teminatlara, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının tanıtımlarına, personel, işyeri, turist taşıma araçları, transfer elemanlarının nitelikleri ile (a) bendindeki hususlara ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 7 – 1618 sayılı Kanunun (IV) numaralı bölüm başlığı “Sigorta” olarak, 12 nci maddesi ise başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Zorunlu sigorta

MADDE 12 – Seyahat acentaları, Türkiye’de satılan paket turlarda:

a) Düzenledikleri paket tur kapsamında; müşteriye taahhüt ettikleri hizmetlerin acentanın iflası da dahil olmak üzere herhangi bir nedenle verilmemesi veya taahhüt edilen şekilde verilmemesinden kaynaklanabilecek sorumluluklarını sigorta ettirmek zorundadır. Bu durumda sigortacının sorumluluğu en az paket tur bedeli kadar olmalıdır. Müşteri, sigorta kapsamındaki zararını doğrudan doğruya sigorta şirketinden talep edebilir.

Seyahat acentaları ve sigorta şirketleri, sigorta sözleşmelerini yaptıkları andan itibaren beş iş günü içerisinde sözleşmenin bir örneğini Bakanlığa göndermekle yükümlüdürler. Sözleşmenin süresinden önce sona ermesi halinde, bu durum aynı süre içerisinde seyahat acentaları ve sigorta şirketleri tarafından Bakanlığa bildirilir.

İlgili branşta ruhsatı bulunan sigorta şirketlerinin paket tur sigortası yapmaları zorunludur. Hazine Müsteşarlığı gerekli durumlarda sigorta primlerini belirlemeye yetkilidir.

b) Paket tur sözleşmesi düzenlenirken, müşteriye;

1- Müşterinin kaza ve hastalık halinde çıkış noktasına dönüş masraflarını,

2- Her türlü kazadan doğan zararını ve tedavi masraflarını,

poliçe limiti kadar karşılayacak şekilde sigorta ettirilebileceğini bildirmekle yükümlüdürler.”

MADDE 8 – 1618 sayılı Kanunun 27 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezaları ve belge iptali

MADDE 27 – Bu Kanun ile ilgili mevzuatta belirlenen esaslara uymayan seyahat acentalarına, fiilleri başkaca bir suç oluştursa bile bu suça ilişkin ilgili makamca verilecek cezadan ayrı olarak, Bakanlıkça aşağıda belirtilen cezalar uygulanır.

a) İdarî para cezaları ve bu cezaların uygulanacağı durumlar aşağıda belirtilmiştir:

1- Bu Kanunun 10 uncu maddesinin (a) veya (f) bendinin ihlali halinde binbeşyüz Yeni Türk Lirası.

2- Bu Kanunun 7, 17, 19 veya 21 inci maddelerinden birinin veya 10 uncu maddesinin (c), (ç) veya (d) bentlerinden birinin ihlalinin tespiti halinde bin Yeni Türk Lirası.

3- Bu Kanunda belirtilen veya Bakanlıkça istenilen bilgi ve belgelerin süresi içerisinde verilmemesi veya yanıltıcı bilgi veya belge verilmesi halinde ikibin Yeni Türk Lirası.

4- Bu maddede belirtilen fiiller dışında, bu Kanun ve ilgili mevzuat hükümlerine uymayan seyahat acentaları durumu düzeltmeleri veya bir daha mevzuata aykırı davranmamaları konusunda Bakanlıkça uyarılırlar. Uyarıya rağmen otuz gün içerisinde gerekli düzeltmelerin yapılmaması veya bir yıl içerisinde uymayı gerektiren aynı veya başka fiil veya fiillerin tespiti halinde bin Yeni Türk Lirası.

b) Seyahat acentası işletmesi belgesi aşağıdaki hallerde iptal edilir:

1- Bu Kanunun 12 nci maddesi hükümleri uyarınca zorunlu sigortanın yaptırılmaması.

2- Bir yıl içerisinde üç kez idarî para cezası almayı gerektirir fiillerin tespiti.

3- Seyahat acentasının belge almaya esas niteliklerini kaybettiğinin veya bu Kanunda yer almayan faaliyetlerde bulunduğu tespit.

4- Bu Kanunun 10 uncu maddesinin (b) veya (e) bendini ihlal eden bir fiilin tespiti.

Bu madde uyarınca işletme belgesi iptal olunan seyahat acentalarının isimleri veya iltibasa yol açacak bir isim hiçbir seyahat acentasına yeniden verilemez. İşletme belgesi iptal olunan seyahat acentaları ve bunların şubelerine ve bunların iptale neden olan işlemi sırasındaki ortakları ile bunların eşleri ve birinci dereceye kadar kan ve kayın hısımlarına beş yıl, bu maddenin (b) bendinin (1) ve (4) numaralı alt bentlerinin ihlali halinde ise on yıl süreyle yeniden belge verilmez. Birlikçe geçici ve uzun süreli üyelikten çıkarma cezası verilen seyahat acentalarının belgeleri, fiilleri bu maddenin (b) bendi uyarınca bir cezayı gerektirmiyorsa, geçici men süresince iptal edilir.

Bu maddede belirtilen idarî para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.”

MADDE 9 – 1618 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 30 – Bakanlıktan belge almaksızın bu Kanun uyarınca seyahat acentalarının yapabileceği faaliyetlerde bulunanlar hakkında, 29 uncu maddede belirtilen idarî soruşturmadan ayrı olarak, üç aydan altı aya kadar hapis ve bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur.

Bakanlıktan belge almaksızın rehberlik faaliyetinde bulunanlar hakkında, bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur.

Seyahat acentaları ve anlaşmalı rehberlerin müşterilerine verdikleri hizmetler sırasında, müşteri ile yapılan sözleşmede açıkça taahhüt edilen ve verilen hizmetle doğrudan ilgili olanlar hariç olmak üzere ve müşterinin bilgisi dışında, müşterilerin yaptıkları alışveriş veya müşterilerin sözleşmede belirtilenler dışında belli bir işletmeye gönderilmeleri karşılığında herhangi bir menfaat temin etmeleri halinde, seyahat acentalarının ve rehberlerin belgeleri Bakanlıkça iptal edilir ve bunlar beş yıl süreyle seyahat acentacılığı veya rehberlik yapamaz.”

MADDE 10 – 1618 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin (A) bendinin (g) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı bende aşağıdaki alt bentler ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“g) Gerekli olduğu takdirde taşınmaza bağlı mülkiyet ve diğer sınırlı aynı hakların edinilmesine ve satışına karar vermek. Ancak, taşınmazların satışı için Genel Kurulun üçte iki çoğunluğunun olumlu oyu gereklidir.”

“ğ) Üyelerini diğer meslek kuruluşları ile kamu kurum ve kuruluşları nezdinde temsil etmek, dava açmak, dernek, vakıf ve iktisadi işletmelerini kurmak, Birliğin amacını gerçekleştirmek için şirket kurulması veya kurulu olanlara ortak olunması konusunda karar vermek.

h) Birlikçe onaylanacak belgeler ve verilecek hizmetlerin ücretini tespit için Yönetim Kuruluna yetki vermek.

ı) Genel Kurul yetkisi dahilindeki konularda Yönetim Kuruluna yetki vermek.”

“Bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde, Disiplin Kurulu ve disiplin cezaları ile Genel Kurul toplantıları, seçimler ve yasaklara ilişkin olarak 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununun 24 üncü maddesi ile aynı Kanunun üçüncü kısmının birinci bölümünün esnaf ve sanatkar odalarına ilişkin hükümleri uygulanır.”

MADDE 11 – 1618 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler ile maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“ç) Birlikçe onaylanacak belgeler ve verilecek hizmetlerin gelirleri,

d) Yayınlardan, sosyal, kültürel ve eğitim faaliyetlerinden elde edilecek gelirler,

e) Fuar, sergi ve benzeri organizasyonlardan elde edilecek gelirler,

f) Birliğin menkul ve gayrimenkul sermaye iratları, iştirak ve şirket kârlarından elde edilecek gelirler,

g) Diğer gelirler.”

“Birliğe kayıt ücreti yirmibin Yeni Türk Lirası olup, nakden ve bir defada tahsil edilir. Yıllık aidat, üye kayıt ücretinin yüzde beşidir. Üye kayıt ücreti ve yıllık aidat her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Yıl içinde tahsil edilmeyen yıllık aidatlara genel kurul kararı ile yönetim kuruluna verilecek yetkilendirme ile gecikme zammı uygulanır.”

MADDE 12 – 1618 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Seyahat acentaları

GEÇİCİ MADDE 3 – Gerçek kişilere ait seyahat acentalarının işletme belgeleri bir defaya mahsus olmak üzere, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde tüzel kişiliğe devredilebilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte kurulmuş bulunan seyahat acentaları, bu Kanunun 10 uncu maddesinin (e) bendinde belirtilen teminatı aynı maddenin son fıkrası uyarınca hazırlanacak yönetmeliğin yayımından itibaren iki yıl içerisinde Bakanlığa ibraz etmekle yükümlüdürler. Bu teminat mektuplarının ibrazı halinde Bakanlıkta mevcut teminat mektupları iade edilir. Bu yükümlülüğe uymayan seyahat acentalarının belgeleri bu Kanunun 27 nci maddesinin (b) bendinin (4) numaralı alt bendi uyarınca iptal edilir.”

MADDE 13 – 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 3 üncü maddesinin (i) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki (k) ve (l) bentleri eklenmiştir.

“i) Deniz turizmi araçları: Gezi, spor, eğlence ve turizm amaçlı olarak, denize elverişlilik belgesine sahip gerçek ve tüzel kişilere ait özel ve ticarî yatları, kruvaziyer gemileri ve dalabilir deniz araçlarını,

1) Yat: Kamarası, tuvaleti, lavabosu, mutfuğı olan, ticarî olarak veya ticarî olmadan gezi ve spor amacıyla kullanılan, yük, yolcu ve balıkçı gemisi niteliğinde olmayan, taşıdığı yolcu sayısı onikiyi geçmeyen veya kabotaj seferinde yüz mille sınırlı, en yakın karadan yirmi milden fazla uzaklaşmamak şartıyla taşıdığı yolcu sayısı otuzaltıyı geçmeyen ve tonilato belgesinde yat olduğu belirtilen gemiyi,

2) Kruvaziyer gemi: Gezi, eğlence ve spor amacı ile önceden belirlenmiş program ve rotada seyreden, deniz turizmi ticaretinde kullanılmaya uygun, içerisinde lüks kamaralar, yüzme havuzları bulunan, kıtalararası seyahate elverişli, yüksek yolcu kapasitesine sahip ve denize elverişli olan gemiyi,

3) Dalabilir deniz aracı: İnsan taşıyan, fiziksel olarak su altında ve su üstünde seyir esnasında bir desteğe bağlı olmadan hareket edebilen veya her durumda su üstü desteği ile su altında çalışan deniz aracını,

4) Günübirlik gezi teknesi: Gezi, spor, eğlence ve turizm amacı ile limandan aldığı yolcuyu aynı gün aynı limanda indiren Deniz Elverişlilik Belgesine sahip tekneleri,”

“k) Deniz turizmi tesisleri: Münhasıran deniz turizmi araçlarına güvenli bağlama, karaya çekme, bakım, onarım ve sosyal hizmetlerden birkaçını veya tamamını sunan turizm tesislerini,

l) Sınıflandırma: Deniz turizmi tesisleri dışındaki turizm işletme belgeli tesislerin asgari nitelikler, kapasite, fizikî özellikler, kullanılan malzeme standardı, işletme ve hizmet kalitesi ile personelinin nitelikleri ve eğitim düzeyi gibi ölçütlerinin sektör temsilcisinin de yer aldığı sınıflandırma komisyonunca değerlendirilerek tür veya sınıfının Bakanlıkça belirlenmesidir.”

MADDE 14 – 2634 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (H) bendinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi “Bölgenin tamamının veya alt bölgenin tek bir ana yatırımcıya tahsisi için yapılan başvuruların tamamı Bakanlar Kurulu tarafından değerlendirilerek seçilen yatırımcıya ön izin verilmesine ve ön izin koşullarına karar verilir. İşlemler, ön izin koşullarına göre Bakanlıkça yürütülür.” şeklinde değiştirilmiş ve bu bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde yeni işe başlayan ana yatırımcı, alt yatırımcı ve yatırımcıların bu bölgelerde yapacakları yatırımlara yatırım teşvik kararnameşi çerçevesinde hangi teşviklerin verileceği ve verilecek teşviklerin hangi yatırımlara ne şekilde ve ne ölçüde uygulanacağı hususlarında Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde yatırım yapmak isteyen ana yatırımcı, alt yatırımcı veya yatırımcılar, 2872 sayılı Çevre Kanununun 10 uncu maddesi uyarınca yükümlülüklerini yerine getirmekle mükelleftirler. Ancak, bu yatırımlar yer tetkiki kararından muaftır. ÇED raporunun sunulması üzerine Çevre ve Orman Bakanlığınca, yatırımın niteliğine bağlı olarak, ÇED mevzuatında belirtilen kuruluşların temsilcilerinden oluşan inceleme ve değerlendirme komisyonu kurulur. Raporun Çevre ve Orman Bakanlığına intikali tarihinden itibaren inceleme, değerlendirme ve nihai karar verme süreci en geç iki aydır. Bu süreye, ana yatırımcı, alt yatırımcı veya yatırımcının raporu düzeltilmesi için tanınan süre dahil değildir. Ana yatırımcı, alt yatırımcı veya yatırımcı, düzeltilmek üzere kendisine geri verilen raporunu onbeş gün içinde düzeltmek zorundadır.

Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde; ÇED olumlu kararı veya ÇED gerekli değildir kararı verilen yatırımlar hakkında, yukarıda sayılan işlemlerin tamamlanmasının ardından, yatırımın gerçekleşmesi için alınması gereken tüm izin, onay ve ruhsatlar, ilgili kurumlarca başkaca hiçbir işleme gerek kalmaksızın on beş gün içinde verilir. İrtifak hakkı dahil diğer bütün işlemler ise en geç üç ay içerisinde tamamlanır. Yatırımın tamamlanıp tesisin işletmeye geçebilmesi için alınması gereken izin ve ruhsatlar da ilgili kurumlarca onbeş gün içinde verilir.”

MADDE 15 – 2634 sayılı Kanunun Dördüncü Bölüm başlığı “Deniz Turizmi” olarak, 26 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Deniz turizmi tesisleri yatırım ve işletmeciliği:

MADDE 26 – Gerçek ve tüzel kişiler, Denizcilik Müsteşarlığından işletme izni ve Bakanlıktan belge almak koşulu ile deniz turizmi tesisleri yatırım ve işletmeciliği yapabilirler.”

MADDE 16 – 2634 sayılı Kanunun 27 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Deniz turizmi araçları yatırım ve işletmeciliği:

MADDE 27 – Gerçek ve tüzel kişiler, Bakanlıktan belge alarak deniz turizmi araçları yatırım ve işletmeciliği yapabilirler.

Bakanlıktan belgeli deniz turizmi araçları bu Kanunda belirtilen amaçlar dışında faaliyette bulunamazlar.

Türk Bayrağı çekemeyen deniz turizmi araçlarına, 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 823 üncü maddesine bağlı kalmaksızın, Türk Bayrağı çekilmesine izin vermeye Bakanlık yetkilidir.

Yabancı bayraklı deniz turizmi araçlarının Türk karasuları ve limanları arasında turizm amacıyla kullanılmasına ilişkin esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 17 – 2634 sayılı Kanunun 28 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türk karasuları ve limanları arasında seyir esasları:

MADDE 28 – Özel veya ticarî Türk ve yabancı bayraklı deniz turizmi araçlarının Türkiye’ye giriş ve çıkış işlemleri deniz hudut kapılarında yapılır. Deniz turizmi araçları için yapılan bu işlemler sonradan uğrayacakları Türk limanları ve kıtlama yaptıkları alanlarda da geçerlidir.

Deniz turizmi araçlarına Türk limanlarında yapılan sıhhî muamele yabancı bir limana uğramadıkları ve Türkiye’de kaldıkları sürece geçerlidir ve bunlara vize uygulanmaz. Ancak ölüm ve bulaşıcı hastalık halinin, en yakın liman başkanlığına veya en yakın mülki idare amirliğine bildirilmesi zorunludur.

Türkiye’ye giriş işlemini tamamlamış Türk ve yabancı bayraklı deniz turizmi araçları; Türk karasuları ve limanları arasında serbestçe dolaşabilirler. Yabancı bayraklı veya yabancıların kullandıkları deniz turizmi araçları, Bakanlar Kurulunca, Genelkurmay Başkanlığı ve Bakanlığın uygun görüşü alınarak tespit ve ilan edilen seyir haritalarına işlenmiş yasak bölgeler dışında kalan kıyı ve koylara gezi amacıyla yanaşabilir ve demirleyebilirler.

Türk ve yabancı bayraklı deniz turizmi araçlarının Türkiye’ye giriş ve çıkış işlemleri ile Türk limanları arasında yapacakları seferler ve kıtlama işlemleri ilgili idarelerince düzenlenecek belge üzerinde yapılır. Ancak Türk bayraklı özel deniz turizmi araçları; Türk limanları arasında yapacakları seferlerde bu belgeyi kullanmak zorunda değildir.

Kruvaziyer gemilerde casino varsa Türk karasularında seyir esnasında kapalı tutulmasına ilişkin gerekli tedbirler

ilgili idarelerce alınır.”

MADDE 18 – 2634 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Deniz turizmi araçlarının Türkiye’de kalış süresi ve kabotaj hakları:

MADDE 29 – Yabancı bayraklı deniz turizmi araçları, gezi, bakım, onarım, kızaklama veya kışlamak amacıyla Türkiye’de beş yıla kadar kalabilirler. Bu süre yönetmelikte belirtilen esaslara göre Bakanlıkça beş yıl daha uzatılabilir.

Türk ve yabancı bayraklı yatlar, gezi, spor ve eğlence amacıyla kullanılmak üzere Türk ve yabancı uyruklu kişilere kiraya verilebilir. Bu şekilde kiralanan yatların kiracıları tarafından ticarî amaçla kullanımı yasaktır.

Türk ve yabancı bayraklı deniz turizmi araçlarının gezi, spor ve eğlence amacıyla kullanılması yolcu taşımacılığı sayılmaz.”

MADDE 19 – 2634 sayılı Kanunun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 33** – Belge sahibine, ilgili diğer Kanun hükümleri saklı kalmak kaydıyla aşağıda belirtilen durumlarda ve miktarlarda idarî para cezası uygulanır:

a) Uyarma cezasına rağmen, otuz gün içinde gerekli düzeltmenin yapılmaması veya bir yıl içinde yeni uyarma cezasını gerektiren fiil veya fiillerin tespiti ile bu Kanunda belirtilen veya Bakanlıkça istenilen bilgi veya belgelerin süresi içerisinde verilmemesi veya yanıltıcı bilgi veya belge verilmesi hallerinde üçbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası.

b) Bakanlığa bilgi verilmeksizin, işletmenin bir yıl içinde otuz günden fazla süreyle aralıksız olarak belgelendirme için zorunlu bir kısmının veya tamamının kapalı tutulması halinde üçbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası.

c) Yazı, reklam, afiş, broşür ve benzeri araçlarla Bakanlığın veya müşterilerin yanıltılması veya yanıltıcı unvan kullanılması veya müşteriye taahhüt edilen hizmetin verilmemesi veya eksik verilmesi veya bu hizmetin en az eşdeğer nitelikleri haiz bir işletmede verilmesinin sağlanmaması hallerinde beşbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası.

d) Müşterinin can veya mal güvenliğinin sağlanmasında işletme sahibi veya sorumlusu veya personelin katkısı, kusuru veya ihmaliyle işletmede suç işlendiğinin tespiti halinde beşbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası.

e) İzinsiz olarak yatırım veya işletmenin tümünün veya belgelendirme için zorunlu bir kısmının devredilmesi, kiraya verilmesi, ortaklık statüsünün, unvanının veya türünün değiştirilmesi hallerinde üçbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası.

f) Onaylı fiyat tarifelerinin üzerinde fiyat uygulanması halinde fazladan alınan ücretin yirmi katı idarî para cezası.

(f) bendi hariç bu maddede belirtilen idarî para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.”

MADDE 20 – 2634 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Belge iptali:

MADDE 34 – Turizm yatırımı veya turizm işletmesi belgesi;

a) Bir yıl içerisinde üçüncü kez idarî para cezasını gerektiren bir fiilin tespiti,

b) Yatırım belgesi süresi sona ermesine rağmen yatırımın tamamlanmaması veya turizm işletmesi belgesi alınamaması,

c) Tesisin belgelendirilebilecek işletme türleri dışında faaliyet göstermesi veya turizm işletmesi faaliyetine son verilmesi,

ç) Tesisin belgeli olarak faaliyet göstermesinin ülke turizmi açısından sakınca yaratması,

d) Tesisin belgelendirilmesi için gerekli olan ilgili kurumdan alınan işletme iznine esas belgenin geçerliliğini yitirmiş olması,

e) Tesisin yatırım veya işletme döneminde belgelendirilmesine esas niteliklerini önemli ölçüde kaybetmiş olması, hallerinde Bakanlıkça iptal edilir.”

MADDE 21 – 2634 sayılı Kanunun 37 nci maddesinin (A) bendinin (4) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Deniz turizmi tesisleri ve deniz turizmi araçları yatırım ve işletmeciliği ile bu Kanunun 28 ve 29 uncu maddelerinin uygulanmasına ilişkin Denizcilik Müsteşarlığının görüşü alınarak tespit edilecek hususlar.”

MADDE 22 – 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 12 nci maddesinin sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Yukarıdaki hükümlere göre, taşınmaz kültür varlıklarının korunmasına katkı payı olarak tahsil olunan miktarlar tahsil edildiği ayı takip eden ayın onuncu günü akşamına kadar il özel idarelerine bir bildirim ile beyan edilerek aynı süre içinde ödenir. Tahsil ettikleri katkı payını yukarıda belirtilen süre içinde il özel idarelerine yatırmayan belediyelerden, bu katkı payları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı tatbik edilerek tahsil edilir.

Belediye başkanları, belediyelerin tahsil ettikleri paylardan il özel idarelerine ödemeleri gereken taşınmaz kültür varlıklarının korunmasına katkı paylarının, zamanında ve tam olarak ödenmesini sağlamakla yükümlüdür. Ödenmeyen paylar, ilgili il özel idaresinin talebi üzerine ilgili belediyenin İller Bankasından aldığı genel bütçe vergi gelirleri payından kesilerek talep eden özel idareye gönderilir.”

MADDE 23 – 16/4/2003 tarihli ve 4848 sayılı Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendine “yapmak” ibaresinden sonra gelmek üzere “; yerel yönetimler, kamu kurum ve kuruluşları tarafından kurulan veya kamupersonelini desteklemek için kurulan dernekler ve aynı amaçlarla Türk Medeni Kanununa göre kurulan vakıflar dışındaki asıl amacı kültür, sanat, turizm ve tanıtım faaliyeti olan dernek ve vakıflar ile özel tiyatrolar tarafından gerçekleştirilecek projelere nakdi yardımda bulunmak,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 24 – 4848 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“**GEÇİCİ MADDE 7** – Ekli listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Kültür ve Turizm Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

4848 sayılı Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca kadrosu iptal edilenlerden anılan Kanun uyarınca Bakanlık Müşavirliği kadrolarına bu Kanunun yayımı tarihinden önce

atanmış olanlar, bu madde ile ihdas edilmiş kadrolara herhangi bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır. Bunlar dışında söz konusu kadrolara atama yapılamaz. Bu kadroların herhangi bir sebeple boşalması halinde kadrolar hiçbir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.”

MADDE 25 – 14/7/2004 tarihli ve 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanununun 8 inci maddesinin altıncı fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere “Yapımın gösterime girdiği yılı takip eden takvim yılı sonu itibarıyla, yapımdan elde edilen toplam hasıllardan, bu yapımdan elde edilen giderler düşüldükten sonra kalan net tutardan, toplam proje giderlerine yapılan destek oranında ve bu desteği geçmeyecek miktarda geri ödeme yapılır. Yapımın gösterime girmemesi veya tarihinin tespit edilememesi halinde, en geç desteğin yapıldığı yılı takip eden takvim yılı sonu itibarıyla gösterime girmiş sayılır.” cümleleri eklenmiş, aynı fıkranın üçüncü cümlesinde yer alan “yönetmeni üç yıl süreyle, yapımcısı ise bir daha,” ibaresi “yapımcısı üç yıl süreyle” olarak değiştirilmiş ve sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “yapım ve yapım sonrası destekler için toplam giderlerinin % 30’unu, proje destekleri için” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 26 – 5224 sayılı Kanununun 11 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kültür ve Turizm Bakanlığı, film yapım destekleri için yılı ödeneğinin % 50’sini geçmemek ve Maliye Bakanlığının uygun görüşünü almak kaydıyla gelecek yıllara sarı taahhüt ve sözleşmeler yapmaya yetkilidir.”

MADDE 27 – 26/5/2005 tarihli ve 5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Turizm altyapı hizmet birlikleri

EK MADDE 1 – Kültür ve turizmi koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezlerinde, alanın bütüncül bir anlayışla korunması, geliştirilmesi, tanıtımı, kültür ve turizme ilişkin sosyal ve teknik altyapının gerçekleştirilmesi ve işletilmesini sağlamak amacıyla alandaki bütün mahalli idarelerin katılımı ile bir mahalli idare birliği kurulur. Bu amaçla kurulan mahalli idare birliklerinin meclis üyelerinin üçte biri, alandaki Kültür ve Turizm Bakanlığında turizm belgeli konaklama tesislerinin ve deniz turizmi tesislerinin temsilcilerinin kendi aralarından, birlik tüzüğüne belirlenen sayıda ve gizli oyla belediye meclis üyeliğine seçilme şartlarını taşımak kaydıyla seçecekleri üyelerden oluşur. Seçim, birlik merkezinin bulunduğu yer il özel idaresi encümenlerinin gözetiminde yapılır.

Birliğin görev ve yetki alanında bulunan konaklama tesisleri, üye mahalli idarelerin ödediği aidatın üçte birinden az olmamak üzere konaklama tesislerinin yatak sayıları, deniz turizmi tesislerinin ise bağlama kapasiteleri dikkate alınarak birlik meclisince belirlenecek miktarda üyelik aidatı öder. Üye olmayan diğer turizm tesisleri ve hizmetten yararlananlar, birlik meclisince belirlenecek miktarda katılım payı veya ücreti öder.”

MADDE 28 – 5355 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Turizm altyapı hizmet birliklerinin kuruluşu

GEÇİCİ MADDE 3 – Bu Kanunun ek 1 inci maddesinde belirtilen turizm altyapı hizmet birliklerinin kurulma işlemleri bölge veya merkezde yetkili valiler tarafından bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren bir yıl içinde tamamlanır. Bölge veya merkez bir den fazla il sınıırını kapsaması halinde, bu konuda İçişleri Bakanlığınca görevlendirilecek valilik, kuruluş işlemlerini yürütür.

Bu Kanunun yayımı tarihinden önce kurulmuş turizm altyapı hizmet birlikleri, tüzüklerini en geç bir yıl içerisinde Kanuna uygun hale getirirler.”

Yürürlükten kaldırılan ve değiştirilen hükümler

MADDE 29 – 14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanununun 2, 9, 11, 13, 14, 15, 16, 18, 22, 23, 25, 28 ve 31 inci maddeleri ile 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası, 6 ncı maddesinin son fıkrası ve 29 uncu maddesinin son cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

1618 sayılı Kanunun 3, 20 ve 34 üncü maddelerinde yer alan “Turizm ve Tanıtma Bakanlığınca” ibareleri “Bakanlıkça”; 6, 17 ve 19 uncu maddelerinde yer alan “Turizm ve Tanıtma Bakanlığında” ibareleri “Bakanlıkta”; 24 üncü maddesinde yer alan “Turizm ve Tanıtma Bakanlığı” ibaresi “Bakanlık”; 26 ncı maddesinde yer alan “Turizm ve Tanıtma Bakanlığında” ibaresi “Bakanlıkta” ve 32 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Ankara” ibaresi “İstanbul” olarak değiştirilmiştir.

Yürürlük

MADDE 30 – Bu Kanunun;

a) 7 ncı maddesi yayımı tarihinden üç ay sonra,

b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 31 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

12/1/2007

LİSTE

KURUMU : KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

TEŞKİLÂTI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN					
		SERBEST		TUTULAN	
SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESESİ	KADRO ADEDİ	KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	BakanlıkMüşaviri	1	20	-	20
	TOPLAM		20		20